

Oppepper

Een bekwame landheer

“Maar de God die één en al liefde en goedheid is, heeft jullie in Christus geroepen om voor eeuwig bij Hem te zijn. Hij zal jullie, na een korte tijd van lijden, volmaakt en sterk maken.”

1 Petrus 5:10

De Heer is de landman.

Als een gedreven landheer kijkt Hij uit over de velden van de wereld en controleert Hij iedere dag weer opnieuw hoe het er voorstaat met de oogst. Wij, vanuit ons gelimiteerde aardse perspectief, kijken om ons heen en zien hoe de duisternis zich als een kankergezwell over de aarde lijkt te verspreiden en zo worden wij verleid om wanhopig uit te roepen: “Waar is God? Waarom doet Hij niets aan al dat kwaad?”

Maar God, als een uiterst bekwame landheer, ziet hoe het graan gestadig groeit. Hij weet dat de oogsttijd steeds dichterbij komt, maar Hij weet ook dat de tijd om met de zeis het veld in te trekken en het goede te scheiden van het slechte nog niet gekomen is. God is toch zeker geen landheer die zich verslaapt, zich liever met andere dingen bezighoudt dan met het geluk van deze wereld, en uiteindelijk met tegenzin naar ons kijkt om te zien hoe alles erbij staat. “De Beschermers van Israël rust niet en slaapt niet. Hij let altijd op. Net als je schaduw is de Heer altijd heel dicht bij je. Hij zal je altijd beschermen.” (Psalm 121:4,5)

Het is ons geloof in onze liefdevolle God dat de wereld overwint. En dat geloof staat vast. Zegt de Heer niet: “De bergen kunnen instorten en de heuvels kunnen wankelen, maar mijn liefde voor jou zal niet ophouden. Mijn vredesverbond met jou zal voor altijd blijven bestaan, zegt de Heer die medelijden met je heeft”? * In deze tijd lijken de heuvels te wankelen en de bergen van onze vertrouwde levens lijken in te storten, maar niets is minder waar. Is Satan, Gods reeds verslagen vijand, dan toch nog zo machtig dat hij in staat is om Gods plan voor een eeuwige oogst alsnog te verstoren? Is het wellicht beter dat wij terugrennen naar onze eigen speelgoedzwaarden en, geïnspireerd door onze eigen hoogmoed en angst, besluiten het heft in eigen hand te nemen en ons vertrouwen in God aan de wilgen te hangen? Satan zou het graag zien gebeuren, maar niets is minder waar. Wat wel waar is, is dat de vijand als een gewonde leeuw nog steeds machtig brult, in de hoop ons schrik aan te jagen. Die angst is voelbaar in elke publicatie die je open slaat of in elke uitzending die je beluistert. Gods boodschap is echter heel anders. “Wees niet bang, mijn kleine kudde! Want jullie Vader heeft besloten jullie het Koninkrijk te geven.”*

Vertrouw dus liever op de machtige landheer die weet wat er gaande is en die de strijd reeds lang geleden heeft gewonnen. Wij zitten nog in de tijd van de barensweeën, de tijd van de vervolmaking van Gods grote oogst. Maar het machtige zwiepen van Gods scherpe zeis door de velden van deze wereld komt met rasse schreden naderbij. Het duurt niet lang meer of Jezus zelf zal het onkruid scheiden van Zijn kostbare graan. Maar tot die tijd vraagt Hij dat wij ons vasthouden aan het krachtige woord van Hem die niet liegen kan en ons het eeuwige geluk in het vooruitzicht heeft gesteld.

Jesaja 54:10

Lukas 12:32

